

Efterkommande till Olof Wernicksson i Allemarken

Av Bo Rask (med smärre bidrag av Bertil Holmström)

I Släktforskarummet i Strömstads bibliotek finns ett drygt sextiotal släktutredningar producerade av Bo Rask. Här återger vi början på en av dessa, med anknytning till Greta Höglunds artikel om Arvid Simonsson i Vi Släktforskarare nr 16 (september 2005). - Noteringarna [/Alle/Alle-0.html] etc. avser webbsidor i paketet <http://hem.thalamus.nu/~gvp009251/hem/Alle/Alle-0.html>, sidor som inte längre uppdateras. Rättelser och kommentarer till dessa uppskattas dock förtfarande.

Tab A1

OLOF WERNICKSSON [/Alle/Alle-0.html]

f 1621, + 1718-12-28 Allemarken, Skee (97 år)

gift med okänd. De bodde på Allemarken. Deras barn:

Wernick 1661-1721, [se tab B1](#)

Boel (eller Stenar), [se tab B2](#)

Ragnill f 1677, [se tab B3](#)

Tab B1 ([tab A1](#)) [/Alle/Alle-1.html]

WERNICK OLSSON

f. ~ 1661, + 1721-04-30 Allemarken, Skee

(1) gift med okänd.

(2) gift 1697 med

GUNNUR ANDERSDOTTER

f. ~ 1673, + 1698-11-06 Allemarken, Skee. Gunnur var 25 år när hon dog i barnsäng.

(3) gift 1699 med

BARBRO ERIKSDOTTER

f. ~ 1665, + 1748-05-18 Allemarken, Skee, dotter till Erik NNsson

De ägde gården Allemarken från omkring 1690 till sin död.

Vid sin död står Wernick som en redelig man.

Barbro var vid sin död ”nägra o 80 år”.

År 1722 dödade ”änkan Barbro” fyra vargungar, vid jakt tillsammans med Anders Andersson i Strängen och Olof Andersson i Öfre Nösteröd [AA]

Wernicks och Barbros barn:

Nils f 1701-10-06 [se tab C1](#)

Gunnur f 1701-10-06 [se tab C2](#)

Gästgivaregården Vik var ursprungligen på 1 mantal och ägdes i sin helhet av gästgivaren Halvard Larsson. Vid senare delning i samband med arv övergick olika andelar till medlemmar av gästgivarefamiljen. Gården är idag uppdelad på många fastigheter, vilka har egna registerkort. Enligt registerkortet för 1 mantal Vik har under tiden fram till år 1901 lantmåteriförrättningar skett åren 1726-1731, 1748-1753, 1798, 1810-1811, 1838, 1845, 1882 och 1901.

Jag har köpt alla kartor på gårdens inägor och skrivit av förrättningsdokumenten. Dessutom har jag gått igenom domböckerna fram till 1735 och antecknat allt som rör gården. Gården omnämns även i andra arkiv än häradsrättens. Jag har bl.a. sett i arkiv som avser gästgiverier, vägskötsel och fångvård. Om jag så småningom lyckas gå igenom domböcker för tiden efter 1735, bör jag få en komplett bild av gården. Men där är jag alltså inte ännu. Den bild jag idag bär med mig är en blandning av visshet genom dokument och egna antaganden. Den fortsatta forskningen kan komma att ändra bilden något.

Vik var en betydelsefull gård i trakten

Den som forskat i domböckerna för Norrvikens fögderi och läst ingresserna, har sett att ting hölls på Viks gästgivaregård under mycket lång tid. Gården var en betydelsefull plats i trakten under mer än 200 år. Numera vet de flesta inte ens att det funnits ett gästgiveri vid Vik och än mindre var detta en gång låg.

Låt oss då starta på E6 vid krysset Vik söder om Strömstad. Därifrån åker eller går man på E6 mot norr åt Skee till. Efter några hundra meter ser man på höger sida en stor, grå, gammal lada. Strax ovanför denna lada skymtar man ett gulaktigt boningshus. Bakom detta hus låg gästgivaregården. Den gamla södra infarten finns fortfarande kvar invid berget. Där finns ett par postlådor. En bit in på infarten kan man se minnesstenen över tingshuset och gästgiveriet, som sattes upp år 2002 på initiativ av den energiske Torsten Torstensson i Sälten. Gården hade tidigare även en nordlig infart som fortfarande anas som en vall i marken.

För att enklast komma till gästgiveriets gårdsplan måste man passera boningshuset där Fritz Niberg bor. Anländer man med bil kan den lämpligen ställas i backen nedanför. Eftersom det är privat gårdsområde man kommer till, bör man visa största möjliga hänsyn. Om man känner för det, kan man ringa på hos Fritz och tala om varför man är där. Han har sagt att det inte alls gör något att folk kommer dit och tittar. Fritz är pensionär och finner nöje i besöken. Den som tycker det känns bättre kan gå en omväg från norra sidan av bergsklacken. Då får man gå i terrängen och på vissa ställen utmed järnvägen kan det vara ganska besvärligt. Men det går.